

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 7. XXVII METAI

VAS. (FEB.) 15, 1

Lietuva—Naujoji Kalvarija

Dieve, Vargingąjį ir Nelaimingąjį Lietuvą Gink!

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

UŽGAVĖNIŲ SEKMADIENIS (Quinquagesima)

LEKCIJA

Šv. Povilo I Laiško Korintiečiams,
13, 1-13.

BROLIAI: Jei aš kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, aš bučiau kaip žvangantis varis ir skambančios kanklės. Jei turėčiau pranašystės dovaną, žinočiau visas paslaptis ir visoki mokslą; jei turėčiau visą tikėjimą, taip kad galėčiau kalnus perkelti, o neturėčiau meilės, aš esu niekas. Jei išdalinčiau visą mano lobį beturčiams, valgydinti ir jei išduočiau savo kūną sudeginti, bet neturėčiau meilės, nieko man nepadeda. Meilė yra kantri, maloninga. Meile nepavydi, nesielgia sauvalingai nesipučia. Ji yra nesididžiuojanti, nieško savo naudos, nesusierzina, neįtaria piktume, nesidžiaugia neteisybe, o džiaugiasi tiesa; visą nukenčia, visą tiki, visako viliasi, visą pakelia. Meilė niekuomet nepaliauja, nors pranašystes paliaus buvusios, nors kalbų nebebus, nors žinojimą nieku pavirs. Nes mes žinome dalimis ir dalimis pranašaujame. O kai ateis, kas yra tobula, paliaus buvę, kas yra dalimis. Kuomet aš buvau kūdikis, kalbėjau kaip kūdikis, išmantau kaip kūdikis, galvojau kaip kūdikis; o kada pasidariau vyras, nusikračiau, kas buvo kūdikio. Dabar mes matome atspindyje lyg mįslę, tuomet gi veidu į veidą. Dabar aš pažįstu dalimi, tuomet pažįnsiu, kaip ir esu pažintas. Taigi,

EVANGELIJA —

Šv. Luko 18, 31—43

ANUO metu: Jėzus pasiėmė dvyliką ir jiems tarė: Štai mes einame į Jeruzalę, ir įvyks visa, kas pranašų parašyta apie žmogaus Sūnų: Jis bus paduotas pagonims, iš jo tyčiosis, bus plaktas ir apspjaudytas; nuplakę jį užmuš jį, bet trečiąją dieną jis prisikels. Jie nieko iš to nesuprato. Tas dalykas buvo jiems paslėptas, ir jie nesuprato, apie ką buvo sakoma. Kaip jis artinosi į Jeriką, atsitiko, kad vienas aklas sedėjo prie kelio eleštaudamas. Išgirdęs praeinančią minią, jis paklausė, kas tai būtų. Jam pasakyta, kad praeinas Jėzus Nazarėnas. Tuomet jis sušuko, tardamas: Dovidu sūnau. Jėzau, pasigailėk manęs. Ėjusieji priešakyje draudė jį, kad tylėtų; bet jis daug labiau šaukė: Dovidu sūnau, pasigailėk manęs. Jėzus sustojęs liepė atvesti jį pas save. Kai jis buvo prisitartinęs, paklausė jį, tardamas: Ko nori, kad tau padaryčiau? Jis atsakė: Viešpatie, kad regėčiau. Jėzus jam tarė: Regėk, tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Jis tuojuo regėjo ir sekė jį, garbindamas Dievą. Ir visi žmonės, tai matydami, davė garbę Dievui.

dabar pasilieka tie trys dalykai, tikėjimas, viltis, meilė; tačiau didžiausis tarp jų yra meliė.

Lietuvių Dieviškajai Jėzau Širdžiai Pasiukojimo Aktas

PASAULIO LIETUVIŲ MALDOS VASARIO 16 DIENAI

Viešpatie Jėzau, pasaulių Valdove, Lietuvių tauta, Dievo Apvaizdos išgelbėta iš šimtmečius ją slėgusios vergijos pančių, tūkstantis devyni šimtai trisdešimt ketvirtais šventaisiais metais, liepos mėnesio 1 dieną, iš visos Lietuvos dešimtimis tūkstančių susirinkusi Kaune, į pirmąjį Tautinį Eucharistinį Kongresą, su savo Nepriklausomos Valstybės aukščiausia pasauline ir dvasine vyriausybe, kariuomene ir dalyvaujant iš užsienio atvykusiems savo vaikams, suklaupusi prieš išstatytą viešoje adoracijoje švenčiausį Sakramentą, pasiaukoję Tavo Dieviškai Širdžiai, prašydama globoti nepriklausomybę ir viešpatauti visų lietuvių širdyse.

Dėja, Tavo ir mūsų tautos priešai, pasinaudoję visuotinės suirutės proga, vėl uždėjo Lietuvai vergijos pančius. Dešimtys tūkstančių Tau pasiaukojusių vyrų, moterų ir nekaltų vaikų, išvežti iš savo kuklių namelių, vaitoja ištrėmime, merdi kankinami kalėjimuose, tūkstančiai paguldė savo galvas už laisvę ir tikėjimą, o gyvi likusieji sunkiai kovodami dėl pamintų tautos teisių vos mirgančios vilties kibirkštėlę bemato.

Toje tat sunkiausioje mūsų tautos valandoje, mes Amerikos Jungtinių Valstybių laisvėje gyvenantieji lietuviai katalikai atnaujiname Tavo Dieviškai Širdžiai padarytąjį viešą pasiaukojimo aktą.

Viso dangaus ir žemės akivaizdoje mes pareiškiamo, kad mes tebepražįstame ir visuomet pripažinsime Tavo Dieviškąją Širdį mūsų tautos tikroju Valdovu. Tiek laimėje, tiek varge, mes būsime amžinai ištikimi Tavo valdiniai, o Tu būk mūsų Karalius, Guodėjas, Gelbėtojas ir Gynėjas.

Gailestingiausioji Širdie, atleisk mūsų tautos nuodėmes ir klaidas ir sustabdyk skaudžius teisingos bausmės smūgius, nes Tavo meilė yra be galo atlaidi!

Geriausioji Širdie, kuri verkei žiūrėdama į savo išrinktosios tautos nelaimes, priimk ilgus ir sunkius mūsų tautos iškentėtus vargus ir nebeleisk priešui toliau viešpatauti mūsų brančioje tėvynėje.

Mus be galo mylinčioji Širdie, nors paniekinta ir atmesta, Tu kantriai nešei kryžių ir prie jo lasiva valia pasiaukojusi iki paskutinio kraujo lašo, atidarei žmonijai amžinosios laimės vartus, padėk ir mūsų tautai dabar su tokia pat kantrybe, meile ir pasiaukavimu nešti savo kryžių, kad jis ir jai atkeltų vartus į pilnutinę tautinio gyvenimo, tikėjimo ir Tavo meilės laisvę.

Švenčiausioji Jėzaus Širdie, mes Tave mylime!

Švenčiausioji Jėzaus Širdie, mes Tavimi pasitikime!

Švenčiausioji Jėzaus Širdie, mes Tau visiškai atsiduodame!

Švenčiausioji Jėzaus Širdie, pasi-gailėk mūsų!

"Pasiliksiu su jumis iki pabaigos....."

"Aš esu gailestingumo Motina ir noriu, kad mane tuo vardu garbintų. Į mano rankas mano Sūnus sudėjo visus savo gailestingumo turtus. Aš duodu daugiau negu prašo. Aš nežiūriu, kiek jis nusidėjęs, bet su kokia širdimi pas mane ateina....."

"Jūsų tauta nepildė mano Sūnui duotą pasižadėjimą, ištvirkusiu gyvenimu ir kitokiomis nuodėmėmis užsitraukė didelę bausmę. Būtų seniai buvusi išnaikinta nuo žemės paviršiaus, tik tai didelis mano Sūnaus gailestingumas ir mano nuolatinis prašymas sulaukė daug didelių bausmių ir apsaugojo jūsų šalį nuo didelių sunaikinimų. O žmonės vietoj grįžti prie mano Sūnaus, dar daugiau Jį rūstina ir toliau traukiasi nuo Jo. Dangiškasis Tėvas pa-

(1944 m. vasarą iš okupuotos Lietuvos per Romą pasiekė Ameriką raportas, būk vasario 8 d., 1944 m. Lietuvos miestelyje Girkalnyje, šv. Jurgio parapijos bažnyčioje stebėklingai buvo apsiroiškusi švč. Dievo Motina. Tie įvykiai buvo plačiai aprašyti Amerikos lietuvių katalikų spaudoje. Apsiroiškimo aprašyme taipgi buvo užrašyti švč. Panelės žodžiai, ištarti susirinkusiems žmonėms, raginant lietuvių tautą prie maldos ir atgailos. Tie raportuoti žodžiai yra ypatingai tinkami mums persiskaityti ir apmąstyti LIETUVIŲ TAUTOS MALDOS DIENOS paminėjimo proga. Mes, tad, ir žemiau paduodame jų ištraukas.

Pastaba: Katalikų Bažnyčia dėl šių raportuotų įvykių nėra pareiškusi nei jokios nuomonės, ir mes patalpindami šią ištrauką, paduodame ją taip kaip ji buvo gauta iš Lietuvos, be jokio užvirtinimo ar paneigimo jos tikrumo ir teisingumo. — Redaktorius).

siuntė Angelą išnaikinti jūsų tautą. Aš jus turėdama savo globoje, nužengiau iš dangaus kad jus gelbėčiau. Aš atėjau ieškoti ir gražinti pražuvusių....."

"Aš pasiliksiu su jumis iki pabaigos. Aš noriu skleisti mano malones ne tikrai jūsų tautai, bet ir visam pasauliui...."

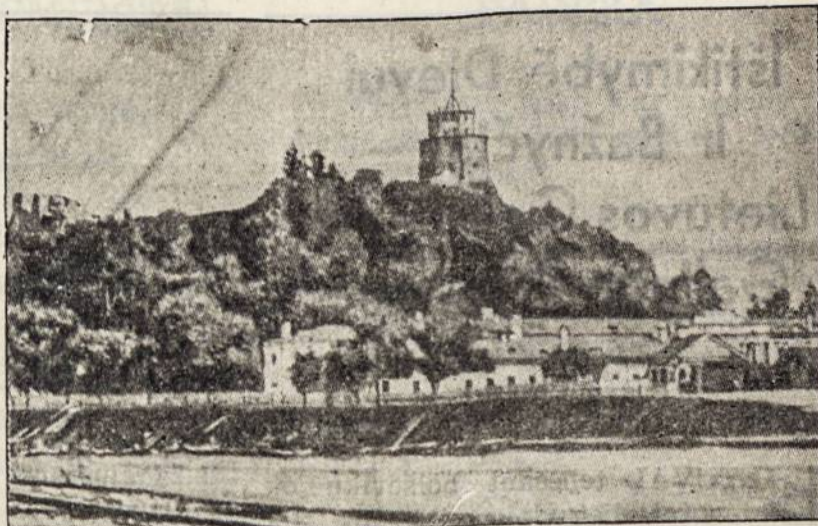
"Mano Sūnus davė laiko pasitaityti, bet žmonės neklauso malonaus šaukimo, tad mano Sūnus leidžia vietomis įvykti skaudesnių nelaimių, kad teisingieji savo kentėjimais atlygintų už nusidėjėlius, o nusidėjėliai grįžtu prie mano Sūnaus....."

"Aš atėjau į jūsų žemę, kad jus gelbėčiau....."

Vyskupas Petras
Būčys, MIC.

Lietuvos Nepriklausomybės

Šventė 1947 m.

VISŲ lietuvių mintys šiomet per Vasario 16 su ypatingu karštumu skris pas brolius tautiečius, esančius po žiauria bolševikų letena, arba ištrentus po visą pasaulį. Tėvynė ir jos būklė, štai, kas yra mūsų minčių centre. Jei yra sakoma, ir tat yra tikra tiesa, kad skausmas geriausiai riša, tai galim užtikrinti: anas skausmas dėl mūsų Tėvynės ištikto smūgio tampriai riša užsienį ir Tėvynę. Šešiolikta Vasario juk tai mūsų visų šventė, simbolinė laisvės diena. Bet ką regim Lietuvoj.....?

Ne tautinių vėliavų gatvėse, ne mūsų didvyrių paveikslų namų languose. Laisvės varpas nutilęs. Kaip gi skambės, jei nebēr jau laisvės! Nebegirdėt mūs himno plačiuose susiėjimuose, nebematyt mūsų kareivėlių, žygiuojančių Tautos ir Laisvės garbei.....

Kas galėjo prieš kokį dešimtį metų nujausti, kad tokio likimo susilauks mūsų kraštas, kad tokiomis sąlygomis reikės netrukus švesti laisvės dieną? Skausmo pervertomis širdimis lankom tas brangias vietas ir klausiam lyg sapne: "Kas tau nutiko, kur pasidėjai?".....

Užplūdo mūs kraštą senasis priešas, prisidengęs naujais šūkais, pasiėmęs kitus apgaulės tinklus. Mėgina rodyti nekaltą veidą, rodydamas pa-

sauliui parsidavėlių būrelį. Žinom visi, žino ir pasaulis; senasis maskolis atėjo su kitais ginklais. It aitvaras ryja mūs turtus ar tai bažnyčių ar valstybės, ir veža į savo nualintą "rojų", kurdamas tokį pat mūsų Lietuvoj. Smarkiai užsimojęs bolševikas ryžtasi, padedamas parsidavėlių būrelio, kraštą nutautinti ir subedieivinti. Viską naikina barbaro abejingumu. Su ypatingu įniršimu puola ir puls vyriausią tvirtovę — tikybą — kuri kadaise nugalėjo maskolio įžulumą...

Sunkioj kovoj su okupantais, tadgi, tebūnie du svarbiausi ginklai nuolat prieš akis: gilus katalikiškumas ir tautinė sąmonė. Tautos šventės proga pagaląskim tuodu ginklu; viena — prisimindami savo Tautos didvyrius, piliakalniuose beilsančius bočius ir mūsų karius, liejusius kraują už Lietuvos laisvę, antra — nešdami savo maldas ant mūsų gausių bažnyčių aukurų ant altorių, prašydami Aukščiausį su nepaliaujamu užsispyrimu, kad sunkioj kovoj duotų galybės ir malonės baigti iki greitos pergalės.

Ir toji pergalė tikrai įvyks. Pasitikėkim ir ta galybe, kuri spindi į pasaulį nuo tos šventovės — Šventojo Sosto Romoje. Neužmirškime Šventojo Tėvo žodžius, pasakytus prieš keletą

Ištikimybė Dievui Ir Bažnyčiai— Lietuvos Gelbėjimo Galinga Priemonė

Rašo Lietuvos Ministras
Stasys Lozoraitis

LIETUVAI tebesant bolševikų okupuotai, lietuviai mini jos Nepriklausomybės šventę šmet su skausmu, bet kartu ir su viltimi. Jų viltys nepakirstos dėlto, kad tautai, pažinusiai Kristaus mokslo amžiną Teisybę, negalima išplėsti iš širdies tos Teisybės troškimo. Lygiu būdu iš tautos, kuri žino, kas yra nepriklausomybė ir kuri turėjo nepriklausomybę, galima kuriam laikui atimti jos valstybę, bet negalima atimti tos nepriklausomybės troškimo. Brutaline jėga galima priversti žmogų ką padaryti, bet negalima paveikti jį, kad jaustų ir galvotų taip, o ne kitaip.

Lietuva tapo okupuota ne todėl, kad būtų savo noru pasidavusi Dievo ir savo priešams, ar kad būtų nepakankamai prisirišusi prie savo idealų.

NEPRIKLAUSOMYBĖS ŠVEVNTĖ

metų Lietuvos Ministeriui prie šventojo Sosto: **“TVIRTYBĖS DABARČIAI IR VILČIŲ ATEIČIAI!”**

Ypatingai melskimės kad Dievas duotų tvirtybės lietuviams, tėvynėje esantiems, bekovojantiems su okupantais bolševikais, ir ištremtiems broliams, išsklaidytiems po visą Europą!

Turėkim vilčių: Lietuva vėl bus laisva, o sunkus debesis nuslinks nuo mūsų tėvų žemės Lietuvos. Tegyvuoja katalikiška ir laisva Lietuva!

Lietuvių tauta nėra pasikeitusi, nėra išsižadėjusi nei savo Tikybos, nei Nepriklausomybės, nei Krikščioniškos dorovės dėsnių, kuriais turi būti pagrįsta valstybinė santvarka ir išviso gyvenimas. Lietuviai nepasiduoda bolševikų grąšinimams, priespaudai ir bedieviškai propagandai. Nešališki stebėtojai sako kad iki šiai dienai bolševikų visos pastangos atsimuša į lietuvių religingumą ir patrijotizmą.

Kiekvienam lietuviui Katalikų Tikyba nuo pat mažens per visą gyvenimą suteikia šviesos, reikalingos atkirti gerą nuo blogo, suteikia šilumos bei paguodos. Taip buvo nuo amžiu ir amžiaus turi pasilikti. Todėl saugokite savo Tikyba, išlaikykite ją gryną, nepasiduokite bedieviškai bolševikų propagandai. Bažnyčia yra stipri atrama taip pat ir tautiniuose dalykuose. Popiežius Leonas XIII Enciklikoje “Sapientiae Christianae” pasakė: “.....ir antgamtinė Bažnyčios meilė ir prigimtoji Tėvynės meilė yra dvi meilės, kurios išplaukia iš vieno ir to paties amžinojo šaltinio, nes vienos ir kitos Sutverėjas ir Priežastis yra Dievas”. Toliau, toje pačioje Enciklikoje, jis sako: “Prigimtios įstatymas liepia mums mylėti ir ginti ypačiai Tautą, kurioje mes išvydome šviesą”.

Šita Tėvynės meilė, kuri, kaip matome, taip pat yra Dieviškos kilmės, teneužgęsta jūsų širdyse. Tiems lietuviams, kurie yra įsikūrę ar net gimę

LIETUVIS NEMIRŠTA!

Mūsų žaizdos kaskart naujos,
Mūsų dainos kaskart kitos!
Širdį gelia,
Sielą kelia.

Tulpės krauju nudažytos,
Puošia mūsų klaikų kelią.
Užkit liepos, gauskit eglės,
Nors pakirstos, nors išvirtę!

Mes kovoti nepasenom,
Nors mums priešas skelbia mirtį,—
Gauskit eglės, — mes gyvenam!

Kazys Binkis

kituose kraštuose ir radę tenai antrąją Tėvynę, prisirišimas prie tėvų žemės — Lietuvos — netik nekliudo sąžiningai eiti pilietines pareigas, bet, priešingai, turi paskatinti juos būti gerai piliečiais, juo labiau, kad Lietuvos interesai nėra priešingi jokiai kitai valstybei.

Bolševikai šiandien stengiasi atkirsti Lietuvą nuo bet kurio ryšio su pasauliu, bet Lietuva vistiek su viltimi žiūri į savo brolius užsieny, ypač į šiaurės Amerikos brolius ir seseris, pasitikėdama jų patrijotizmu ir vienybe, laukdama iš jų paramos bei paguodos savo sunkioj kovoj.

Arti milijono lietuvių yra seniai įsikūrę ir gyvena už Lietuvos ribų. Tai yra didelė pajėga. Kaip praeityje, taip ir dabar Lietuva gali ja pasitikėti.

Melskimės, tad, ir dirbkime! Lietuva bus vėl laisva!

PADĖKA

Prieš kiek laiko Marianapolio studentų dramos ratelis perstatė veikalą "Lietuvos žemė."

Vieno to veikalo perstatymo metu, vienas iš studentų-vaidintojų, atlikdamas savo rolę, susižeidė nešiojamu rolėje kardū. Nors žaizda iš pradžių atrodė paviršutiniška, sužeistasis buvo tuojaus nuvežtas į ligoninę. Gydytojas, išegzaminavęs ir sutaisęs žaizdą, paleido ligonį.

Kelioms dienoms praslinkus, tačiau, ir sužeistajam neįmanant geryn, jis buvo vėl išvežtas į ligoninę. Buvo surasta kad žaizda buvo daug pavojingesnė negu buvo iš pradžių manyta, ir kad jo padėtis yra tikrai rimta. Tuojaus buvo padaryta sunki operacija. Krizė tęsėsi per keturias dienas, kurio metu mirties pavojus buvo toks artimas kad jam buvo suteikti Paskutinieji Sakramentai.

Susirūpinusieji jo mokslo draugai ir mokytojai nutarė pradėti Noveną, ir prašyti Šventos Atminties Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus užtarymo pas Dievą, kad pavojus praeitų ir kad ligonis pasveiktų. Taipgi buvo pridėta viešai paskelbti, jei maldos bus išklausytos.

Ačiū Dievui, mūsų maldos buvo išklausytos! Krizė praėjo ir ligonis pradėjo greitu laiku stiprėti. Šiandien jis jau pilnai pasveikęs ir jau grįžęs prie savo pamokų.

Marianapolio studentai dabar iš dėkingumo rytais ir vakarais kalba "Maldą prie švč. Trėjybės, Arkiv. J. Matulevičiaus Beatifikacijai Išmelsti."

Meldžiame paskelbti LAIVE visų Marianapolio studentų ir kunigų nuoširdžią padėką Arkiv. J. Matulevičiui už jo tėvišką ir galingą užtarymą šiame reikale.

Kun. Juozas A. Dambrauskas, MIC.

Marianapolis

SU MŪSŲ BENDRADARBIAS

Tikimės kad ateinantį sekma dienį, Vasario 16 d., minėdami sykiu Lietuvos Nepriklausomybės Paskelbimo Šventę ir Lietuvos Tautos Maldos Dieną, skaitytojai LAIVO skaitytojų ir Tėvų Marijonų Bendradarbių šeima nuoširdžiai ir maldingai prisidės prie tos brangios šventės ir Dienos paminėjimo. Jeigu jūsų parapijose ar kolonijose nebus jokių iškilmingesnių, viešų parengimų ta proga, tai visi nors privačiai prisidėkite savo karštomis maldomis kad Dievas pasigailėtų kruvinai pavergtos Lietuvos ir visų kenčiančių ištremtųjų brolių ir seserų....

* * *

Veltui kenčianti, susirūpinusi žmonija susilauks šviesesnio rytojaus, jei pasitikės vien savo menkomis, politiškoms, diplomatinėms ar militarinėms jėgomis. Veltui pasaulio lietuviai lauks tėvų žemės Lietuvos išlaisvinimo be Dievo pagalbos. Veltui, taipgi, kiekvienas iš mūsų stengsimės užtikrinti sau asmneiškos laimės ir pasisekimo gyvenime, jei užmiršime kad be Dievo palaimos ir pagalbos esame visiškai bejėgiai.

* * *

Todėl, ne tiktai Vasario 16 d., bet ir per visą savo gyvenimą, savo maldomis, savo atgailomis, ir savo gyvenimo gražiu katalikišku pavyzdžiumu, užtikrinkime mūsų Dangiskąjį Tėvą kad esame verti Jo palaiminimo. Tiktai grįždami pas Dievą — o kiek mūsų esame nuklydę nuo Jo! — galėsime sulaukti taikos ir teisybės pasaulyje, laisvės ir nepriklausomybės grąžinimo Lietuvoje ir ramybės ir laimės savo gyvenime!

* * *

Šiomet, pasiųsdami jums visiems

po dovanėlę, — 1947 m. katalikiška kalendorių — nutarėme nevarginti mūsų geriuosius prietelius su atskiru prašymu prisidėti su auka padengimui tu kalendorių išleidimo išlaidų. Nutarėme palikti visą tai jūsų pačių gerai valiai ir duosnumui....

Su giliu dėkingumu galime sakyti kad tikrai neapsirikome palikdami ta visą reikalą jūsų geraširdingumui....! Nors jokio aukų prašymo neįuntėme, aukos gausingai plaukia Kalendorių Fondui!

Šalia visų kitų iki šiol paminėtų aukotojų šiam tikslui, per pereitą savaitę gavome duosnių aukų tam Fondui nuo šių prietelių: p-nios C. Druk, Medford, Wisc.; p-nios Paulinos Balt, St. Charles, Ill.; Uršulės Matūz'enės, Elizabeth, N. J.; Mortos Pavinksnienės, Omaha, Nebraska; pp. Jančių, Lawrence, Mass.; Agnietės Čepulienės, Worcester, Mass.; Anastazijos Antanaitienės, Luzerne, Pa.; p-nios J. Kalsmiki, Kingston, Ill.; Onos Žukauskienės, Cleveland, O.; Marcelės Bankehtienės, Shenandoah, Pa.; M. Yeblouskio, Norwood, Mass.; Onos Daučirdienės, Shenandoah, Pa.; Jono Fedaravičiaus, Melrose Park, Ill.; p-nios M. Michaels, Ridgewood, N. Y., ir nuo daug, daug kitų....

Visiems ir visoms — nuoširdus, maldingas ačiū!

* * *

Kaipo tiktai vieną gražų pavyzdį, su kokių nuoširdžių pritarimu naujo žurnalo "The Marian" ruošiamas leidimas buvo sutiktas Amerikos lietuvių tarpe, paduodame šią ištrauką iš vieno gauto laiško:

"Nuoširdžiausiai sveikinu Jus asmeniškai ir visus sumanytojus naujojo žurnalo "The Marian"!

Prašau įrašyti mane į "The Marian" prenumeratorių penkiems metams iš anksto. Vėliau dar ir daugiau prisidėsiu prie šio kilnaus projekto parėmimo.

Tikiuos kad susilauksite didelio būrio skaitytojų naujam žurnalui... Dievulis telaimina Jus visus ir išeiinantį "The Marian"!

Kun. S. Vembrė — Padangės Aras
Athol, Mass.

Ačiū gerajam mūsų bendradarbiui ir prieteliui, Kunigui Vembrei, už duosnią paramą ir už nuoširdžius linkėjimus!

* * *

Gausingai plaukia prenumeratų užsakymai naujam žurnalui "The Marian".....Toks nuoširdus mūsų skaitytojų atsiliepimas į mūsų pranešimą duoda mums stiprios vilties kad šis seniai laukiamas ir labai reikalingas projektas, be mažiausios abejonės, jau šiais 1947 metais bus įvykdintas. Nors džiaugiamės tikrai gražiais gautais rezultatais iki šiol, bet turime prisiminti kad dar pusėtinai kelias liekasi kol atsieksime užsibrėžtąjį tikslą — 5,000 naujų prenumeratų. Su tokiu tvirtu pagrindu, "The Marian" išsilaikymas ateityje bus užtikrintas.

Todėl, dėkojame visiems ir visoms kurie yra jau taip nuoširdžiai parėmę žurnalą savo prenumeratomis. Tikimės kad ir ateityje neužmiršite jį, ir kad tie kurie nėra dar prisiuntę užsakymus sau, savo šeimoms, giminėms ir pažįstamiems — greitu laiku tai padarys.

Prenumerata dėl "The Marian" yra tiktai \$1.00 metams. Prenumeratos mokesčius nereikia dabar siųsti. Pinigus bus galima prisiųsti vėliau, kada viskas bus jau paruošta.

Kun. Vincas J. Parulis, MIC.

Bažnyčios Šventieji

Vasario 16

Elijas, Jeremijas, Izaijas, Samuelis ir Danielius; Faustinas; Honestas; Julijonas iš Egipto ir kiti; Julijana;

Vasario 17

Donatas, Sekundijanas, Romulas ir kiti; Faustinas ir kiti; Finanas; Fintanas; Pal. Pranciškus Clet; Gverokas; Pal. Jonas iš Britto; Julijonas iš Caesarea; Lomanas; Pal. Lukas Belludi; Polykronijus; Silvinas; Teodulas.

Vasario 18

Angilbertas; Karalampijas ir kiti; Kolmanas iš Lindisfarne; Flavijanas iš Konstantinopolio; Heladijus; Leonas ir Paregorijus; Liucijus, Silvanas, Rutulas, Klasikas, Sekundinas, Fruktulas ir Maksimas; Marija Bernarda Soubirous; Maksimas, Klaudijus, Preipedigna, Aleksandras, Kucija ir kiti; Simeonas.

Vasario 19

Auksibijus; Barbatas; Belina; Gabinas; Mansuetas; Odranas; Kvodvultdeus; Palestino Kankiniai; Publijus, Julijonas, Marcelas ir kiti; Zambdas.

Vasario 20

Bolkanas; Kolganas; Eleuterijus iš Konstantinopolio; Eleuterijus iš Tournai; Eucharijus; Leonas iš Catania; Potamijus ir Nemezijus; Sadotas ir kiti; Tyranijus, Silvanas, Pelejus, Nilas, Zenobijus ir kiti; Ulrikas.

Vasario 21

Danielius ir Verda; Feliksas iš Metz; Germanas ir Randoaldas; Pal. Natalis Pinot; Paterijus; Pal. Pepinas iš Landen; Petras Mavimenas; Severijanas; Sicilijos Kankiniai; Verulas, Sekundinas, Siricijus, Feliksas, Servulas, Saturninas, Fortunatas ir kiti.

Vasario 22

Abilijus; Arabijos Kankiniai; Aristionas; Baradatas; Pal. Didakas Varvalho; Elvinas; Jonas Saksonas;

Kun. Dr. J. Prunskis

"Kur banguoja Nemunėlis....."

Poetų žodžiai apie rūtų ir ramunėlių žemę

O, teviškė! Koks mielas kraštas,
Kurio taip netekau ūmai, —
To neišreikš nė vienas raštas,
Tą pasakys vieni jausmai.

Ramunėlių — dirvos, pievos...
Girioj - ąžuoliai, serbentos...
Soduos — obelys ir ievos...
Palangės rūtoms išpintos.

Šie lietuvių poeto, kun. Motiejaus Gustaičio žodžiai, taip vaizdžiai nuskaido jausmus kiekvieno patrijotiškai nusistačiusio lietuvių, ypač šiomis dienomis, kada Vasario šešioliktą prisimeiname Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo sukaktį.

Dėl to mes skatiname visus — mylėti Lietuvą, neužmiršti jos nelaimės ir varguose. Kaip tas mūsų tautos dainius Maironis ragina:

Mūsų mintys skrieja į tėvų žemę,
Ksavero Vanagėlio žodžiais betariant:

Kur banguoja Nemunėlis,
Kur šešupė miela plaukia, —
Ten Lietuva mano brangi,
Ten širdis vis mane traukia
Lėkčiau, lėkčiau, kad galėčiau,
Sparnus paukščio kad turėčiau,
Ten berasčiau tarp savųjų
Daug linksmybių aš saldžiųjų.

Mylėk prabočių kapus garbingus,
Kur amžiais ilsis tėvynės sūnūs!
Mylėk tuos amžius vardais garsingus,
Kurie išugdė anuos galiūnus.

Raudonosios tiranijos pančiuose esančiai Lietuvai atėjo tamsios dienos. Lietuvių tautos istorija ašaromis ir krauju rašoma. Kaip vanagų užpulti našlaičiai — paukšteliai, lietuviai liko išblaškyti po visus pasaulio žemynus:

Sibiras, Kaukazas,
Argentina, Čili
Priglaudė lietuvi...
Žemė kaulus myli...

Dabar, žinoma, Lietuvoje ašaros, kraujas ir kapai. Visas kraštas, kaip ištisas kalėjimas. Bet Golgotos keliais vedama, kryžuojama Lietuva dar artimesnė mūsų širdžiai. Svajonėse mes matome gimtinės vaizdus, kuriuos poetas Faustas Kirša taip nupiešia.

Iš tėvynės išblokštas lietuvis daugelyje šalių rado skurdžią išeivio — klajūno pastogę, bet nerado kitos tėvynės; kaip tas pats poetas Jonas Graičiūnas rašo:

Nerasi tu niekur,
Niekad nerasi, —
Ką tau savanoriai
Parnešė basi...

Svetimoje žemėje lietuvis jaučiasi
“kaip iš sutemų išklydęs drebantis še-
šėlis”, jis drauge su poetu **Bernardu
Brazdžioniu** (už savo talentingus kū-
rinius laimėjusių valstybinę premiją)
kartoją:

Aukšti dangoraižiai ir auksu žėrinčios
bažnyčios,
Tie kloniai, tie kalnai man svetimi,
taip svetimi...
O Nemuno tėvyne, tėviške smūtkelių ir
baltų beržų,
Tu mano sopuliu, kančia nenuramina-
ma į širdį augti imi...

Lietuvos Nepriklausomybės pas-
kelbimo Vasario 16 dienoje, kuri šie-
met pripuola taip liūdname gimtojo
krašto vergijos laikotarpyje, drauge su
rašytoju **Mykolu Dagilėliu** tiesiame
maldaujančias rankas į Dangų:

Iš širdies man veržias
Žodžiai kuo karščiausi:
Duok šviesos ir laisvės
Tėviškei, Aukščiausi.

Lietuvos Partizanai

Pakėlėm ginklus už Tėvynę,
Vytenio dvasios įkvėpti. —
Su tais kovojam, kur pamynę
Mūs' laisvę, eina grobdami...

*

Prisiekėm mes tvirtai kovoti,
Savęs kovose negailėt,
Žadėjom amžinai žinoti:
“Arba pražūt, arba laimėt!”

L. Vitkauskas

NET 10 NAUJŲ PRENUMERATŲ ANT SYKIO “THE MARIAN” ŽURNALUI!

“Leiskite man nuoširdžiai pasvei-
kinti Tėvus Marijonus ir palinkėti gau-
sios Dievo palaimos Jūsų prakilniam už-
simojimui — pradėti leisti šiemet nau-
ją katalikišką-lietuvišką žurnalą anglų
kalboje — “The Marian”.

Mane asmeniškai tas naujas Tėvų
Marijonų projektas ypatingai džiugina,
nes kaip tik tokio žurnalo reikalingu-
mo klausimu esu per daugelį metų ra-
šęs spaudoje ir kalbėjęs, tiek viešai,
tiek privačiai.

Džiugu, tad, šiandien matyti kad
Tėvai Marijonai — kurie yra pradėję ir
sėkmingai pravedę tiek neįkainojamai
brangių darbų Bažnyčios, šalies ir tau-
tos naudai — yra paėmę tokio žurnalo
leidimo darbą į savo prityrusias ran-
kas!

Esu tikras kad Amerikos lietuvių
visuomenė nuoširdžiai pritars šiam Jū-
sų kilniam tikslui ir duosniai parems
Jūsų pastangas.

Nelengvą našta imate ant savo
pečių, nes žengiate į naują veikimo dir-
vą, kurioje rasite daug sunkumų ir ke-
blumų — ir reikia pasakyti, taipgi ir
kritikos ir priešingumo, nes yra daug
kad ir nuoširdžiausių lietuvių kurie dar
nesupranta kaip gyvai reikalingas toks
leidinys čia gimusiam Amerikos lietuvių
jaunimui yra. Bet būkite tikri kad Jū-
sų pastangos nenueis veltui, ir kad jos
atneš didelių ir brangių vaisių, netiktai
katalikiškumo bet ir didesnio tautinio
susipratimo atžvilgiui!

Meldžiu įrašyti sekančius dešimt
asmenų ir šeimų vardus į “The Marian”
prenumeratorių sąrašą.

Tegul Švč. Panelė laimina ir paima
po savo meilinga globa naująjį Jūsų
žurnalą kuris nešios jos brangių vardą
ir skleis Jos Dieviško Sūnaus mokslą ir
tiesas!”

Eduardas J. Kubaitis,
Willow Springs, Ill.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

Ar nuodėmė artimą įtarinėti, jį savo širdyje teisti?

Aštuntas Dievo įsakymas, draudžia, neturint rimto pagrindo, apie artimą blogai galvoti, įtarinėti, jį savo širdyje teisti. Kiekvienas žmogus turi teisę, kad apie jį gerai manytų, kol nėra rimto pagrindo įtarti. Kas šios teisės nepaiso, tas padaro artimui skriaudą. Niekas negali žinoti, ką artimas mano savo širdyje. Dažnai pasitaiko, kad ne visai pavyzdingi artimo darbui yra daromi visai be blogos valios. Todėl artimo teismą reikia palikti pačiam Viešpačiui, kuris aiškiai mato žmonių mintis ir jų širdies troškimus. "Vienas yra įstatymdavys ir teisėjas, kuris gali pražudyti ir išgelbėti. Tu gi kas esi, kuris teisi artimą?" (Jok. 4, 12-13).

Ar yra pareiga gerbti artimo gerą vardą?

Taip. Aštuntas Dievo įsakymas reikalauja, kad žmonės vienas kito gerą vardą pagerbtų. Kiekvienas yra įpareigotas apie artimą gerai manyti ir gerai apie jį kalbėti, išskyrus tik tuos atsitikimus, kada yra svarbus reikalas pranešti, kam reikia, artimo padarytus blogus darbus. Taip pat kiekvienas yra įpareigotas kiekvienam atiduoti jam priklausančią pagarbą. Tai mums primena Tautų Apaštalas: "Atiduokite visiems, ką esate kalti: kam mokestį — mokestį... kam pagarbą — pagarbą". (Rom. 13, 7).

Ar nuodėmė padėti kitam nedorą darbą padaryti?

Taip, nuodėmė. Prie artimo sielos pražūties nevalia prisidėti, padedant jam padaryti blogą darbą, pav., pavogti svetimą turtą, padegti, sužaloti arba net užmušti nekaltą žmogų, paleistu-

vauti arba kitus blogus darbus padaryti. Šitoks prisidėjimas prie blogo darbo yra Dievo įsakymų draudžiamas. Jeigu pats padedamasis veiksmai nebūtų nuodėmingas iš esmės ir jeigu būtų atitinkamai didelis reikalas padėti, tada tokia pagalba galėtų būti laisva nuo nuodėmės. Daleiskime, raidžių rinkėjas dirba spaustuvėje. Savo darbu jis užlaiko savo šeimą. Vieną dieną spaustuvninkas įsako tam rinkėjui rinkti blogą knygą. Jeigu rinkėjas kitur negalėtų rasti sau tinkamo darbo, jis gali atlikti šį neteisėtą savo darbdavio reikalavimą. Už kilusį iš šios blogos knygos skaitymo blogį, turės atsakyti pats darbdavys.

Kas yra privilegijuotas altorius?

Privilegijuotas altorius yra toks altorius, kuriam suteikta ypatinga privilegija, kad kiekvienas kunigas, kuri prie to altoriaus laiko Mišias už mirusio sielą, gali pavesti tos sielos naudai skirtuosius visuotinius atlaidus.

Einant stacijas bažnyčioje, atlaidams įgyti ar reikia pasimelsti Šv. Tėvo intencija?

Bažnyčioje einant stacijas nėra įsakyta Šv. Tėvo intencija pasimelsti. Jei kas nori, gali. Atlaidams įgyti reikia eiti nuo stacijos į staciją ir prie kiekvienos pagal savo išgalės apmąstyti Kristaus Kančią. Jei viešai daugelio kalbamos stacijos, užtenka tik atsigręžti į staciją, kai vedėjas kalba maldas.

Užsisakykite Sau ir Kitiems
Tėvų Marijonų Ruošiamą Žurnalą
"THE MARIAN"
Prenumerata — \$1.00 metams

LAIŠKAI BROLIUI

Rašo
Kunigas Kazimieras

Malonus Brolau,

Dėkui už laišką, jau buvau pasiilgęs žinios, ar sveikas, ar gyvas. Ačiū Dievui, visa tvarkoje. Rašai jog dabar daug dirbi, gerai uždirbi ir esi gyvenimu patenkintas. Ir aš tuomi džiaugiuosi. Visgi norėčiau priminti pasakėlę apie šv. Pranciškų Asyžietį. Sakoma, jog jis kartą sustojęs prie statomo mūro pasižiūrėti darbui. Nelauktas darbo prižiūrėtojas nepatikęs mūrininkui. Tas ir sako:

— Ar jau gana prisižiopsojai? —

— O ką-gi tu ten darai? — klausia Pranciškus.

— Ar nematai? Mūrą statau, dirbu, mūrinu. —

— Tai kam tu dirbi? —

— Ugi reikia gauti pinigų. —

— Tai kam tau pinigai? —

— Tai tik tu kvailutis, be pinigų duonos nepirksi. —

— Tai kam tau duona reikalinga? —

— O kaip gyvensi be duonos? —

— Tai kam tu gyveni? —

— Kam aš gyvenu? Kam aš gyvenu? Tikrai, nežinau; bet eik tu nuo mano galvos! —

— Tu, mielas mūrininke, gyveni tam, kad Dievą pažintum, Jį mylėtum ir Jam tarnautum, o po mirties su Juo danguje karaliautum, — paaikškinęs šv. Pranciškus ir nuėjęs savais keliais.

Taip, brolau, Dievas kūrė mus ne iš reikalo, bet iš meilės: Jis pamilo mus pirmiau, negu mes buvome ir panorėjo, kad būtume; todėl ir esame. Tuo būdu Dievas yra didžiausias mūsų Geradaris. Verta nuolat Jam dėkoti. Tada galime tikėtis daugiau dovanų. O jei pilnai įvykinsime Jo Valią, — būsime amžinoje laimėje, kur, anot šv. Povilo Apaš-

talo: “...nei akis nematė, nei ausis negirdėjo, nei į žmogaus širdį neįėjo tai, ką paruošė Dievas tiems, kurie Jį myli.”

Ne vien patsai, Brolau, laikykis Dievo Dešimts Įsakymų, bet, kiek tai nuo Tavęs pareina, pasistengk, kad ir kiti tų Dievo įsakymų laikytųsi, ir bus laimingi. O kad sektųsi užlaikyti visus Dievo įsakymus, reikia ne vien tikėti į Dievo apreikštas ir per Bažnyčią paduotas tikėti tiesas, bet reikia naudotis Viešpaties Jėzaus paliktais šv. Sakramentais, ypač gi Išpažintimi ir šv. Komunija.

Todėl ieškokime visųpirma Dievo karalystės ir Jo teisybės, o visa kita bus mums pridėta, nes ką padeda žmogui, jei jis laimėtų visą pasaulį, savo gi sielai kėštų nuostolį? Darbuokis taip, kad savo sielos nepražudytum. Telaimina Tave, Brolau, Dievas ir Nekalčiausioji Panelė, Dievo Motina, Marija!

Tavo brolis,

Kun. Kazimieras

**Marijonų Bendradarbių Draugijos
AMŽINA NARĖ**

A. † A.

ELZBIETA PALAIMIENĖ

A. a. Elzbieta pasimirė Viešpatyje Gruodžio 24 d., 1946 m. Gyveno 369 Portland St., Cambridge, Mass.

Tėvai Marijonai už a. a. Elzbietos sielą atlaikys dvejas šv. Mišias Vasario 17 ir 18 dd., 1947 m. Visi Draugijos nariai ir visi skaitytojai prašomi už jos sielą sukalbėti nors dalį Rožančiaus, Dievo gailestingumui išprašyti.

ŽINIŲ IŠ LIETUVISKOJO PASAULIO

● **Pradėtas BALF vajas.** Sausio 27 d. New Yorke, Waldorf-Astoria viešbutyje, įvyko oficialus BALF 1947 metų vajaus atidarymas.

Vajaus atidarymo pietų metu invokaciją atkalbėjo arkivyskupas Francis A. McIntyre. Pasakius BALF pirminkui kun. dr. J. Končiui išangos žodį, programos vedėju buvo pakviestas generolas William N. Haskell, C. A. R. E. vedėjas.

Kalbėjo generalinis konsulas J. Budrys.

Svarbiausią kalbą pasakė James A. Farley, buvęs pašto ministeris, BALF vajaus garbės pirmininkas. Savo kalboje jis pabrėžė, kad tremtiniai turi būti atidarytos durys į Ameriką.

Vyskupas John Mark Gannon, (Erie, Pa.), N. C. W. C. išdininkas, įteikė BALF pirminkui Amerikos katalikų vyskupų dovaną tremtiniaims šelpti — \$10,000.00 čekį. Savo kalboje jis visus ragino remti BALF-ą ir turėti vilties, kad Lietuva atgaus savo nepriklausomybę.

Kalbėjo prelatas Patrick O'Boyle, War Relief Services reikalų vedėjas, kuris atstovavo kardinolą Francis Spellmaną, tą dieną išvykusį Kanadon į kardinolo Villeneuve laidotuves.

Paskutiniai kalbėjo New Yorko miesto mayoras O'Dwyer, Deputy Commissioner of Welfare Joseph P. Piccirillo ir Amerikos Darbo Federacijos (ALF) pirminko William Green atstovas William Collins, kuris indorsavo vaju organizuotų darbininkų vardu.

Maspetho parapijos lietuvių vardu kun. J. Balkūnas įteikė \$1,000.00 čekį, kun. V. Karalevičius, Bayone, N. J., įteikė nuo BALF Nr. 61 skyriaus \$440 ir nuo šv. Juozapo parapijos \$50. Katheryn A. Namaksy iš Boston, Mass., BALF nr. 17 skyriaus vardu įteikė

\$200. Iš viso vajaus atidarymo metu tremtinių šelpimui gauta \$11,700.

Tačiau tai yra tik pradžia. Tremtinių būklė kasdien vis sunkėja, ir mūsų parama darosi vis reikalingesnė. Ateinančiais mėnesiais reikės sudėti didelės sumas tremtinių šelpimui. Todėl nė vienas lietuvis negali likti neaukojęs BALF reikalams!

● **Lietuva naikinama.** Nesenai iš Lietuvos pabėgo į Vakarų Europą vienas jaunas lietuvis, kuris papasakojo apie Lietuvą baisių dalykų. Jis sako, kad rusai Lietuvoje išžudė jau apie 30,000 lietuvių, o apie 100,000 antros okupacijos metu ištrėmė į Sibirą. Dabar jau net nebeveža tremiamųjų gyvuliniais vagonais, bet tiesiog pėsčiais varo. Kurie ilgoje ir vargingoje kelionėje pavergsta ir nebegali su visais eiti, tie pakeliui nužudomi.

Lietuviai varomi sugriautos Rusijos atstatyti, dirbti Rusijos anglių kasyklose, o sugriautos Lietuvos atstatymu niekas nesirūpina. Ji ir toliau naikinama.

● **C. A. R. E. organizacija,** kuri rūpinasi tremtinių šelpimu Europoje, praneša, kad galima tremtiniai pasiusiti antklodžių — blankietu. Kiekviename siuntinyje yra du blankietai, kokius vartoja kariuomenė. Taip pat yra spalvotų, adatu, siūlu, sagu, ko visiškai negalima gauti Europoje. Iš tų blankietų galima pasisiūti šiltu rūbu. Siuntinys kainuoja \$10. Jo pristatymas garantuojamas.

Maisto pakietai, kurie kainuoja \$10, siunčiami ir toliau. Tremtiniai, kurie gavo maisto pakietus, jais labai džiaugėsi. Džiaugsis taip pat ir blankietais.

Siuntinius galima užsakyti šiuo adresu: CARE, 50 Broad Street, New York 4, N. Y.

ŽINIOS IŠ KATALIKIŠKOJO PASAULIO

● **Maži šventieji.** Lucono vyskupas (Prancūzijoje) paskyrė komisiją ištirti 110 mažų vaikų beatifikacijos bylą. Tie vaikai buvo nužudyti 1794 m. vasario 28 d. (Prancūzų revoliucijos metu). Jie visi turėjo ne daugiau kaip po 7 metus amžiaus. Daugumas jų buvo nužudyti karinių dalinių Marijos bažnyčioje, kur motinos juos buvo paslėpusios. Šios rūšies byla yra pirminė Bažnyčios šventųjų istorijoje.

● **Didis auklėtojas — palaimintasis.** Kardinolas Mindszenty, Vengrijos primas, ruošia medžiagą vyskupo Tihamer Toth beatifikacijos bylai. Vysk. Toth, buvęs Budapešto universiteto profesorius, yra daugelio knygų autorius. Jo knygos auklėjamojo pobūdžio, dažniausia skiriamos jaunimui. Jos išverstos beveik į visas pasaulio kalbas. Buvo nemaža jo knygų išversta ir į lietuvių kalbą.

Vysk. T. Toth mirė 1939 m.

● **Ark. Stepinac ne kalėjime.** Kardinolas Griffin, Westminsterio arkivyskupas, praneša, kad arkivyskupas Aloysius Stepinac, Jugoslavijos primas, buvo perkeltas iš kalėjimo į viešbutį. Ir toliau reikalaujama, kad jis būtų visiškai išlaisvintas.

Kardinolui Griffin žinias apie arkivyskupo perkėlimą į viešbutį suteikė Britanijos užsienių reikalų ministerija. Arkivyskupas Stepinac visai be jokios kaltės nubaustas 16 metų kalėti.

● **Nemoralumo skleidėjai.** Daugelis Hollywoode gamintų filmų prieštarauja Bažnyčios moralės dėsniams. Neseniai viena filma, "The Outlaw", buvo visai pasmerkta. Dabar filmų gamintojas David O. Selznick pagaminė naują filma, "Duel in the Sun", kuri moraliniu atžvilgiu yra daug blogesnė už pasmerktąją "The Outlaw".

Toje filmoje vaizduojamas iškrypęs lytinis gyvenimas, nuodėmei palenkiamos žiūrovų simpatijos, vaizduojamos žudynės ir kiti gyvenimo iškrypimai, kas prieštarauja moralės dėsniams.

Arkivyskupas John J. Cantwell, Los Angeles, pranešė visiems savo arkidiecezijos katalikams, kad draudžiama žiūrėti tą filma. Nėra abejonės, kad ji visur bus pasmerkta.

● **Filmų žvaigždės ir maldą gali platinti.** Tačiau ir Hollywoodas ne vien sugedimą gali skleisti. Norint populiarizuoti bendros maldos šeimos idėją, vadinamas "Family Theater" pradeda serijines transliacijas per radio. Pirmą kartą ta programa bus atliekama vasario 13 d., 10 P. M. (EST) per Mutual Broadcasting System. Programa bus girdima visoje Amerikoje. Pirmam vaidinime dalyvaus aktorė Loretta Young. Vėliau tose programose sutiko dalyvauti daug garsių artistų.

Svarbiausias tos valandos tikslas — platinti bendrą Rožančiaus kalbėjimą kiekviename katalikiškame name. "Family Theatre" yra vadovaujamas tėvo Patrick Peyton, C. S. C.

Tai yra vienas pavyzdys, kad ir Hollywoodas per filmas ir radio gali atlikti didelį naudingą darbą.

● **Važinės su paskaitomis.** Rev. Joseph T. O'Callahan, S. J., buvęs laivyno kapelionas, vienintėlis kapelionas Jungtinių Valstybių istorijoje, gavęs Kongresinį Medalį, pradėjo kelionę su paskaitomis po visą kraštą.

Jeį patinka tau LAIVAS, pasakyk kitiems apie tai. Būk ne tik-tai LAIVO skaitytojas-a, bet ir platintojas-a!

Įsigykite šį

DVASIŠKŲ BRANGENYBIŲ RINKINĮ—

Vyskupo Petro Būčio, M. I. C. parašytą knygą

“PAMOKSLAI”

Bolševikams užėmus Lietuvą, visos katalikiškos knygos buvo konfiskuotos ir sunaikintos. Ruošiamųjų spaudai katalikiškųjų knygų raidės buvo išbarstytos ir jų leidimas Lietuvoje buvo visiškai uždraustas.

Laimė, kad mums teko tuo laiku gauti iš Lietuvos vieną iš paskutinių knygų siuntinių. Tame siuntinyje buvo ir Vyskupo Būčio dvasiškų skaitymų didelės knygos “PAMOKSLAI” kopijų.

Džiaugiamės galėdami pranešti mūsų skaitytojams, kad ir jiems dar galima užsisakyti šią brangią ir retą knygą. Nors neperdaugiausiai kopijų lieka, jei pasiskubinsite, mėginsime išpildyti visus užsakymus.

Jei seniai laukėte knygos, kurioje galėtumėte rasti gražių, įkvėpiančių, lengvai suprantamų paaiškinimų apie Bažnyčios mokslą, Evangelijas, t.t., šioji knyga kaip tik jums yra taikoma.

Knyga turi 400 pusl. Joje randasi virš 80 atskirų straipsnių, pritaikintų visiems metų sekmadieniams ir svarbesnėms šventėms, Evangelijų paaiškinimai, t. t..

Kaina \$2.00
su
persiuntimu

LAIVAS,
2334 So. Oakley Avenue,
Chicago 8, Illinois

Brangieji Tėveliai Marijonai:

Siuomi prisiunčiu \$2.00. Meldžiu greitai man prisiųsti kopiją Vyskupo Petro Būčio parašytos knygos “PAMOKSLAI.”

VARDAS

GATVĖ

MIESTAS..... **ZONE NO.**..... **VALSTYBĖ**.....

(Galima užsisakyti knygą ir per paprastą laišką)